

nezákonným způsobem zasaženo do nějakého soukromého práva obce, byla by obec oprávněna domáhati se jeho zrušení. Nic takového se však v daném případě nestalo, ba ani státi nemohlo. Výměrem zem. úřadu, jenž byl v cestě instanční nař. rozhodnutím potvrzen, bylo pouze vysloveno, že proti zřízení a provozování projektované přípojky není s hlediska veřejnoprávního, t. j. stavebního, živnostenského a elektrisačního, námitek, naprosto však nebylo rozhodnuto, že proti uskutečnění tohoto projektu není vůbec žádných, tedy zejména ani soukromoprávních námitek, resp. překážek, nebo snad že se případné překážky rázu soukromoprávního odstraňují a námítky v tomto směru přednesené zamítají. O překážkách a námítkách tohoto druhu vůbec rozhodováno nebylo, naopak bylo výslovně prohlášeno, že se stěžující si obci ponechává na vůli, aby si námítka rázu soukromého uplatnila před řádným soudem. Tím tedy také vysloveno, že, stojí-li uskutečnění projektu v cestě nějaké překážky soukromoprávní, zůstávají nař. rozhodnutím nedotčeny a neodstraněny. Jsou proto veškeré námítka stížnosti, že nař. rozhodnutím byla porušena soukromá smluvní práva st-řčina, bezdůvodny.

Stížnosti nelze však dáti za pravdu ani v tom, že na pořad práva neměla býti odkazována obec, nýbrž projektantka, Východoslovenské elektrárny. Podle výslovného předpisu § 18 odst. 1 zák. č. 438/19 Sb., podle něhož bylo v daném případě postupováno, provádí se řízení o schvalování projektovaných děl všeužitečných podniků a udílení práv na elektrická vedení podle předpisů §§ 29 až 31 živn. ř., na Slov. podle uh. zák. čl. XVII. z r. 1884, nyní živn. zák. č. 259/24 Sb. Podle § 45 odst. 4 posléze uvedeného zákona mají v tom případě, byly-li proti podniku činěny námítka z důvodu práva soukromého a nepodařilo-li se odstraniti je přátelskou dohodou, tyto námítka býti výslovně odkázány na pořad práva, a je toliko soud příslušný rozhodnouti otázku, zdali se zřízením závodu, policií živnostenskou povoleného, sečkati jest, až bude právní rozepře vyřízena. Z toho je tedy patrno, že i v řízení o schválení elektrického vedení podle citovaného zákona elektrisačního smí úřad v případě uplatnění námitek rázu soukromoprávního na pořad práva odkázati jen tyto námítka, a byl by proto postup, jak jej má na mysli st-řka, aby totiž úřad na pořad práva odkázal uchazeče o schválení projektovaného díla a za tím účelem snad další jednání o konsens až do vyřešení soukromoprávního sporu přerušil, v rozporu s jasným zněním zákona.

Č. 11.597.

Stavební právo: * Bylo-li při parcelaci pozemků, jež mají tvořiti jednotný blok domů, pravoplatně nařízeno, že dvory stavenišť není dovoleno zastavěti proto, aby tvořily společnou vzduchovou prostorou, není přípustno majitele jedné z takto získaných parcel od závazku toho v cestě změny parcelace liberovati.

(Nález ze dne 12. prosince 1934 č. 23.550.)

Prejudikatura: Slov. Boh. A 9309/31 stran bratislavského staveb. statutu.

V ě c: Lože »Bohemia« I. O. B. B. v P. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. str. Rudolfa L. v P. adv. Dr. Ondřej Spurný z Prahy) o parcelační a stavební povolení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Při komisionálním jednání konaném 21. srpna 1930 o žádosti Rudolfa L. a spol. za udělení stavebního povolení ke zřízení 4 patrového činžovního domu a dvorní jednoposchodové budovy na staveništi č. 3 bloku 17 pozemku č. kat. 847/21 v Praze-Dejvicích, bylo se strany stavebního znalce a také sousedů — mezi nimi i dnešní st-lky — namítáno, že zřízení dvorní budovy odporuje zastavovacím podmínkám platného regulačního plánu i pravoplatnému povolení parcelačnímu z 23. srpna 1926. Na to požádal stavebník ještě téhož dne městskou radu o změnu právě uvedeného parcelačního povolení. Přes námítky sousedů, kteří i proti této změně pravoplatné parcelace protestovali, městská rada usnesením z 24. října 1930, sděleným výměrem magistrátu hl. m. Prahy z 3. listopadu 1930, žádosti stavebníkově vyhověla potud, že parcelační povolení změnila mimo jiné i v tom směru, že staveniště č. 3 možno zastavěti přiměřenou rozsáhlou nádvorní budovou bez suterénu a podkroví, při čemž topeniště musí býti svedeno do hlavní budovy. Současně s tímto výměrem parcelačním vydal magistrát Rudolfovi L. žádané stav. povolení z téhož dne, v němž ve shodě s novou úpravou parcelační uznal, že jím projektovaná stavba 4patrového činžovního domu a nádvorní budovy přízemní, tedy s vyloučením prvního patra u budovy nádvorní, jsou technicky proveditelné a že je lze z veřejných ohledů povolit. Povolení toto uděleno s výhradou, že výměr o změně parcelačních podmínek nabude moci práva.

K odvolání dnešní st-lky stavební sbor města Prahy výměrem z 3. února 1931 napadený výměr parcelační zrušil, žádost Rudolfa L. o změnu parcelace zamítl a v souvislosti s tím zrušil i povolení dvorní stavby na jmenovaném staveništi a stavbu tu nepovolil. Z výměru tohoto odvolal se Rudolf L. a k jeho odvolání žal. úřad nař. rozhodnutím v odpor vzatý výměr zrušil a potvrdil oba shora uvedené výměry magistrátu v jich původním znění, jež doplnil další podmínkou, že stěna a střecha dvorní stavby musí býti zahradní úpravou tak maskovány, aby ve svém okolí co nejméně vynikaly, a že ve dvorní stavbě přípustna je jen výroba, kterou nevzniká lomoz.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval soud takto:

Jak z děje shora předeslaného vyplývá, je jádrem sporu výhradně otázka, byla-li městská rada oprávněna pravoplatně usnesenou parcelací sporného pozemku změnití takovým způsobem, jak to v daném případě učinila, kdežto otázka zákonitosti stav. povolení je na prvé otázce závislá do té míry, že toto stavební povolení s platností výroku parcelačního stojí a padá. Možno se proto omeziti na zkoumání otázky shora uvedeně. — — —

Ve věci samé bylo dáti st-lce za pravdu. Sousedu nepřisluší sice všeobecný nárok na to, aby parcelace sousedního pozemku, byla-li jednou pravoplatně povolena, nebyla k jeho nevýhodě měněna, neboť stejně jako nemůže majitel pozemku býti nucen, aby povolenou parcelací uvedl ve skutek, tak také mu nemůže býti bráněno, aby dosáhnul

schválení určitého parcelačního projektu upustil od jeho provedení a vymohl si schválení parcelačního projektu jiného, třeba tento nebyl pro souseda tak výhodný jako projekt dřívější. Jiná je však otázka, může-li stavební úřad povolit změnu ve způsobu zastavění také tenkrát, když změnou tou se odstraňuje nebo zmírňuje pro určitou parcelu omezení ve způsobu zastavění, které podle původního povolení postihovalo i jiné parcely do projektu zahrnuté a sledovalo ten účel, aby vzájemným omezením ve způsobu zastavění bylo dosaženo určité společné výhody pro všechny tyto parcely.

Nss musil na tuto otázku odpovědětí záporně. Bylo-li parcelačním povolením předepsáno, že dvory stavenišť není dovoleno zastavětí, a to za tím účelem, aby dvory ty tvořily nezastavěnou vzduchovou prostoru, která musí býti upravena a udržována jako skupina zahrad, pak každý z majitelů nových parcel má nejen povinnost nezastavětí svůj dvůr budovou, ale také nárok na to, aby předpis ten od sousedů, jimž stejná povinnost byla uložena, byl dodržován. Je to nárok veřejnoprávní založený ve veřejném zájmu aktem parcelačním, a tohoto nároku, ježto jde o právo nabyté, nemůže býti zbaven ani povolením nějakých úchylek od původního povolení parcelačního (srov. Boh. A 9309/31). Je tedy právní názor, na němž je naříkané rozhodnutí založeno, v odporu se zákonem.

Č. 11.598.

Samospráva obecní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: Okolnost, že je část obecních přírážek ku všeob. a zvláštní dani výdělkové podle zák. č. 76 a 77/1927 odváděti zvláštnímu fondu zřízenému podle § 10 odst. 3 zák. č. 77/27, nemění nic na charakteru přírážek, jako přírážek obecních a na ukončení pořadu instancí správních ve smyslu § 5 zák. č. 77/27.

(Nález ze dne 14. prosince 1934 č. 21.868.)

V ě c: Fa Tiberghien Fils v T. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o obecní přírážky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 31. července 1931 č. 6384/1/31 předepsalo řř v Trenčíně st-lce zvláštní daň výdělkovou pro rok 1930 částkou 27.740 Kč s tím, že na sídlo, resp. provozovnu v berní obci T. připadá 23.179.60 Kč, z této částky pak na přírážkovou základnu podle § 85 odst. 6 zák. č. 76/1927 Sb. 6.745.25 Kč, kterážto částka poukazuje se jako přírážková základna pro fond zřízený podle § 10 zák. č. 77/1927 Sb. Z této základny předepsal berní úřad v Trenčíně obecní přírážku pro jmenovaný fond procentem podle § 85 odst. 6 zák. č. 76/1927 stanoveným pro obec, ve které jest provozovna, t. j. pro město T. v částce 10.792.40 Kč. Proti předepsání této přírážky odvolala se firma, namítajíc, že jest od všech obecních přírážek osvobozena na základě smlouvy s městem T.